

TARTALOMJEGYZÉK

- 2 LENGYEL PIROSKA NOÉMI:
KEDVENC VÁROSOM: ÓCSA
HÁRMAN EGY FORRÁSBÓL...
- 3 PINTES GÁBOR:
VÁRATLANRA VÁRVA
- 4 PETRES CSIZMADIA GABRIELLA:
„ELSŐSORBAN A JELENRE KÉNE
FELKÉSZÍTENI A DIÁKOKAT”
BESZÉLGETÉS BETÁK NORBERTTEL,
A DIGITÁLIS OKTATÁS
SZAKEMBERÉVEL
- 7 FEHÉR ÁGOTA:
A KÉPESSÉGEK KIBONTAKOZTATÁSÁ-
NAK ÚTJÁN – A TEHETSÉGEK
ÉRZELMI VILÁGA
- 11 BESE BERNADETT:
A POLIMORF TEHETSÉGEK
AZONOSÍTÁSA
- 15 PATAI ILONA:
AZ EGYÜTTMŰKÖDÉS FORMÁI –
A CSALÁD ÉS AZ ISKOLA KÖZÖTTI
EGYÜTTMŰKÖDÉS ALAPVETŐ
FELTÉTELEI
- 18 GYETVAI ANNA:
A GYÁSZ ÚTVESZTŐJÉBEN (3. RÉSZ)
- 21 SZABÓ TIBOR:
A MATEMATIKA ONLINE
OKTATÁSÁNAK MEGVALÓSÍTÁSI
LEHETŐSÉGEI
- 24 VANČO ILDIKÓ – GERGELY VIKTÓRIA:
HOGYAN ÉRTÉKELI A SZÖVEGÉRTÉST
A PISA2018, ÉS MIT KELL TUDNI
A SZLOVÁKIAI DIÁKOK
EREDMÉNYEIRŐL?
- 28 DANČOVÁ JAKAB VERONIKA:
NÁDASDY ÁDÁM: MILYEN NYELV
A MAGYAR?
- 30 ZOLCZER PÉTER:
NYELVTANULÁSI KÉSZSÉG-
FEJLESZTÉS (4. RÉSZ)
AZ OLVASÁS
- 31 KLEMEN TERÉZIA:
A BAROKK KOR IRODALMÁNAK ÉS
MŰVÉSZETÉNEK TANÍTÁSA
- 33 POMICHAL KRISZTIÁN:
KORUNK LEGNAGYOBB
TUDOMÁNYOS TÉVHITEI (5. RÉSZ)
- 34 CSICSAY ALAJOS:
AZ ÓGÖRÖGÖKTŐL A GENETIKAI
KÓDIG
- 36 AZ FTDK ELMARADHATATLAN
- 37 ISKOLAHÍREK

PINTES GÁBOR

VÁRATLANRA VÁRVA

Minden új esztendő elején – sok minden más mellett – két dolgot mindenképpen meg szoktunk ejteni. Egyrészt visszatekintünk a már mögöttünk tudott időszakra, másrészt, előre tekintve megkíséreljük a lehetetlent: próbáljuk megjósolni a jövőt. Mindkettőben van némi ráció és egy adag emóció is egyben.

Most, 2021 január havában azért elbizonytalanodom. Megpróbálok visszaemlékezni arra, mi is foglalkoztatott, érdekelt az előttem álló háromszáz hatvan-valahány nappal kapcsolatban. Már dereng, hogy jöttek a médiából valami hírek a távoli Kínából, valamiféle vírusról, mely pár hét alatt vagy háromszor embert fertőzött meg. Ez nagyon durva – gondoltam. Pár nap alatt mobilkórházak is építettek, hogy legyen hol elszigetelve elhelyezni a sok száz új fertőzöttet, mert (állítólag) nagyon gyorsan terjed ez a vírus. Itt filmszakadás következik. Foszlányok, beugró képek jelennek meg. Lombardia, vesztégyár, bezárt síközpontok, március eleje. Még mindig nem hiszem el, hogy a hetvenes évekből megmaradt kopott emlékü szénuszünet után jöhet valami hasonló. Március 9. (hétfő), felfüggesztjük a rendes oktatást (Nyitran a KFE-n), egyelőre két hétre. Mi lesz a külföldi diákokkal? Mi lesz a mi diákjainkkal, akik külföldön rekedtek? Mi lesz azokkal, akiknek Tokióba van foglalt repülőjegyük? Mi lesz a hazai közoktatás sok tízezer diákjával, tanárával, akik a hét közepétől-végétől (március 12–14.) hirtelen a virtuális világban találták magukat? Folytatódik a történet – filmszakadás nélkül. Jönnek a reklámblokkok: Zoom, Office 365 – MS Teams, Jitsi Meet, Messenger, Discord. Semmi gond, a digitális és a távoktatás már vagy harminc éve egyetemi tananyag a tanárképzés programjában. Zaporoznak is a szlogenek: a világjárvány hozta meg az igazi oktatási reformot, beköszöntött a jövő – már a jelenben..., és jött a kemény földet érés. Akadozik a net, kevés a PC, nincs webkamera. Az egész család „távdolgozik”. Az ovis meg unatkozik. Nincsenek is megtartva az órák. Késik a feladat. Csal a diák. Elmarad a Tesztelés 9, elmarad az értettségi. Petíció: maradjanak el az egyetemi államvizsgák is. Vége a tanévnek. Majdnem mindenki elégedett. Jók voltunk. Megoldottunk (majdnem) mindent,

amit kellett. Jók vagyunk a digitális és távoktatásban. Tényleg ez a jövő. Jött a nyár. Szusszanjunk. Már mögöttünk van a probléma. Iskolakezdés tervezése. Újabb problémák a láthatáron. Október. Ismét vissza a képernyőhöz. A tavaszi időszak egyáltalán nem volt jól kezelve. Marad a kötött órarend – csak áthelyeződik a virtuális térbe. Már megint. Órakezdés nyolckor. A diák 7.55-kor ébred (jó esetben). Az első órán használhatatlan. Reggeli, tízórai, ebéd – az íróasztalon. Elfogyott a család tányér- és étkészlete. Kétnaponta begyűjtés. Elmaradtak a szalagavatók. Várjuk a karácsonyt – szűk körben. Nincs szilveszteri buli. Van helyette napi több ezer új fertőzött. Nem a nagy és távoli Kínában. S hogy mi lesz januárban?

A COVID-19-en kívül azért 2020 másról is szólt. Kezdjük felülről! Szeptember 1-től új akkreditációs sztenderdek léptek hatályba a felsőoktatásban. Aki érint a téma, tudja, hogy a következő két-három évben ezzel ébred, ezzel él és ezzel tér nyugovóra nap mint nap. Akit nagyon érintett, annak még álmaiba is beférkőznek, furakodnak a sztenderdek. Hogy miért? A magasabb színvonalú felsőoktatásért. Nyugati sztenderdek – a közép-európai valóságban és közép-európai feltételek mellett. Hogy akadályozzuk meg a 19 évesek exodusát, hogy legyen kevesebb egyetem. Hogy legyünk részesei a „top” felsőoktatásnak. 2022–23-ban majd kiderül, hogy mihez vezet mindez.

2020-ban jött az újabb oktatási reform. Vagy inkább 12 pontos intézkedéscsomag – ami az igazi reformot jelenti majd. Sok minden van benne, ami szemnek, szájnak ingere. Zajlik a pilot program, mely három ciklusra bontja az alapiskolai képzést. Változik a képzés tartalma, tantárgyak helyett műveltségi területek jönnek majd. Ötletnek nagyszerű, sok helyen már alkalmazott stratégia, mely működőképes lehet és megfelelhet a kor követelményeinek. Sok viszont a kérdőjel is. Ki fog így tanítani? Miként folytatódik a tanító- és tanárképzés? Mennyi idő alatt állunk át az új rendszerre? Megfelelően elő van-e mindez készítve?

Várjuk a válaszokat. Néhányat talán megkapunk már az előttünk álló évben is. Egy valamit viszont megtanultunk, megszokhattunk a 2020-as évből. Az a biztos, hogy semmi sem biztos.